

[Pia Kjærsgaard]

fusionen pr. 1. april 1987. Det alene vil koste arbejdsgiverne 1 mia. kr. ekstra i omkostninger. Vi kender de Radikales baggrund for at ønske denne ordning ophævet, men hvad mon regeringens begrundelse er? Svaret er såmænd nok, at hvis regeringen ikke havde bøjet sig, var der ikke blevet noget finanslovsforlig. Dette er et skoleeksempel på, hvad 10 mandater kan afgøre over for 79.

Fremskridtspartiet går varmt ind for de ændringsforslag, som bl.a. betyder en styrkelse af politiet, hvorimod vi klart tager afstand fra SFs politik, der skader dansk erhvervsliv og påfører arbejdsgiverne flere udgifter. Vi synes ærlig talt, det er nok, hvad den borgerlige regering kan præstere over for erhvervslivet, og vi kan ikke følge SFs linje her.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil ikke under debatten bruge meget tid på at kommentere regeringens ændringsforslag til finansloven; det er jo kun justeringer i forhold til et samlet finanslovsforlig, som vi mener skal forkastes i dets helhed.

Derimod er det klart, at Socialdemokratiets og SFs ændringsforslag er betydelig mere interessante. Det er forhåbentlig i et samarbejde mellem Socialdemokratiet, SF og VS, at mulighederne efter et valg vil være, og derfor er disse ændringsforslag en del af grundlaget for det kommende arbejderflertal.

Efter VS' mening tegner de socialdemokratiske ændringsforslag billedet af et for lavt ambitionsniveau, mens SFs er noget højere, men ikke højt nok.

Nu har begge partier understreget, at ændringsforslagene ikke er udtryk for en alternativ finanslov, men at der også skal andre ting med under arbejderflertallet. Især er der grund til at understrege, at der må gennemføres en langt mere omfattende social omfordeling, end der er lagt op til på nuværende tidspunkt med ændringsforslagene.

Det betyder altså, at arbejderflertallet må pege på meget store ekstraudgifter og på meget store ekstraindtægter. Sammenlagt vil samfundet ikke blive rigere af en sådan omfordeling; dog vil en politik, der fjerner arbejdsløsheden, selvfølgelig føre til skabelsen af flere værdier, men det afgørende er, at der bliver gjort noget ved den utroligt skæve fordeling af indkomster og formuer, der findes i dette land, hvor halvdelen af befolkningen

intet ejer, mens et mindretal besidder hele samfundets eksistensgrundlag, nemlig produktionsapparatet, som lønmodtagerne har skabt. Men det vil jeg vende tilbage til under debatten i morgen om finanslovsforslaget som helhed.

I dag vil jeg i stedet sige noget om de vigtigste og mest perspektivrige af ændringsforslagene.

Når SFs udspil er mere ambitiøst end Socialdemokratiets, skyldes det ikke bare en lidt større omfordeling, men også – og ikke mindst – at SF foreslår fjernelse af krigsbetillingerne og EF-pengene. Vi står jo i en situation, hvor Socialdemokratiet desværre temmelig utvetydigt har afvist de tanker om et mindre truende forsvar, som en overgang havde vundet indpas i hvert fald i dele af partiet. Som følge af Socialdemokratiets afvisning på dette område må vi se i øjnene, at tanken om en gradvis omlægning af forsvaret fra et offensivt NATO-forsvar til et mindre truende dansk militær er urealistisk.

Vi har forsøgt at påvirke Socialdemokratiet til at gå ind i en debat om skridt, der kunne gøre militæret mindre truende og mindre offensivt, men det er altså blevet afvist.

Vi har fortsat det sikkerhedspolitiske flertal, og det skal også bevares, men der er ingen udsigt til, at det kan udstrækkes til at omfatte selve forsvarordningen. Derfor er vores arbejde på dette område lidt mere langsigtet. Vi må simpelt hen endnu mere energisk end hidtil arbejde for en holdningsændring i befolkningen, så vi kan komme ud af den atombevæbnede enhedskommando, få forstærkningsaftalerne ophævet og Danmark erklæret atomvåbenfrit.

Det betyder dog ikke, at vi vender os imod det radikale forslag om at nedskære militærbetillingerne med 600 mill. kr. Det vil vi selvfølgelig stemme for, men desværre er der ingen udsigt til, at en sådan trinvis omlægning er mulig. Dette håber jeg også at de Radikale vil indse og så sammen med os arbejde på at rejse en bredere offentlig debat om selve militarismen.

Også SFs forslag om at fjerne bevillingerne til EF støtter vi kraftigt; det er der virkelig et perspektiv i. Efter min mening har en udmeldelse af EF ikke bare vidtrækkende positive politiske virkninger, men det er også en forudsætning for den nødvendige radikale